

Praktikanti na naší škole

Zjistil jsem, že se na naší škole vyskytli nějací praktikanti. Například jedna je v péči pana učitele Hříbala (Denisa Sedlická) a druhý v péči pana učitele Müllera (Tomáš Mazánek). Nachystal jsem si na ně proto pár otázek a položil jim je:

1) Líbí se vám na naší škole?

DS: Ano, velice. Tuto školu jsem si vybrala pro svou praxi právě proto, že jsem ji dříve navštěvovala. Spousta věcí se tu změnila a já jsem ráda, že se to tu změnilo k lepšímu.

TM: Ano. Musím říct, že chodby a celkově interiér působí velice příjemně a konkrétně mě to dost uklidňuje před každou hodinou.

2) Jaký máte názor na zdejší žáky a učitele?

DS: Samozřejmě kladný. Většinu učitelů si ještě pamatuji, neboť učili i mě. A žáci? Skvělí, přátelští a milí.

TM: Na tuto otázku asi nemohu moc objektivně odpovědět, protože jsem v kontaktu pouze s panem učitelem Müllerem a navštívil jsem zatím pouze dvě třídy - šesté. Jinak musím říct, že se zatím neobjevil žádný problém a moc si všechno pochvaluji.

3) Jak se vám zde učí?

DS: Suprově. Než jsem nastoupila na praxi, měla jsem velké obavy, zda to vůbec všechno zvládnu, protože zatím jsem neměla s učením žádné zkušenosti. Ale s postupem času mě praxe na této škole utvrdila v tom, že bych se opravdu chtěla stát budoucí paní učitelkou.

TM: Jelikož zde učím pouze zeměpis, který mám rád, a jsou tu ve třídách aktivní žáci, učení zde mě baví a jde to jedna radost (:D).

4) V kterých třídách učíte?

DS: Učila jsem 6. A, 6. B, 7. A, 7. B a 8. A.

TM: Zatím jsem učil pouze v 6. třídách. Určitě navštívím ještě i jiné ročníky - sedmý a osmý.

5) V které třídě se vám učí nejlépe a proč?

DS: To takhle po pravdě nejde moc říci. Ve všech třídách se mi učilo skvěle. Každá třída byla jiná, každá z nich měla něco do sebe. Všechny třídy byly super.

TS: Myslím, že na tuto otázku asi nemůžu odpovědět, protože se to po 2-3 hodinách hodnotí velice těžce.

6) Už jste někdy učila na zdejší škole?

DS: Ne.

TS: Ne. Je to můj druhý semestr s průběžnou praxí a první jsem strávil na ZŠ U Školy, takže je to poprvé.

7) Jak dlouho tady již učíte a jak dlouho tady ještě budete?

DS: Svou praxi jsem začala 19. 3 a skončila 17.4.

Velice mě mrzí, že praxe netrvala déle, neboť jsem si všechny žáky opravdu oblíbila. A proto bych jim chtěla popřát hodně štěstí do budoucna a ať se jim splní všechny jejich sny.

TM: Praxe je plánovaná vždy na celý můj semestr, tedy druhé pololetí a je v ní povinnost absolvovat pár náslechu a odučených hodin, plánování je individuální a různé. Já osobně jsem tu od března a skončím někdy v dubnu.

Děkuji praktikantovi a slečně praktikantce za odpovědi a přeji jim hodně štěstí do budoucna.

David, 6. ročník

POZNÁVACÍ ZÁJEZD ŠVÉDSKO

Od 6. - 12.6. jsem se zúčastnil poznávacího zájezdu do Švédska. Těšil jsem se hlavně na přírodu a památky. V 10:00 jsme odjeli autobusem z Liberce. Cestou k nám přistoupili děti z Libouchce, které s námi také cestovaly. Po překonání úmorné cesty autobusem a trajektem jsme konečně dorazili na ostrov Öland do kempu Lundegård. Ubytovali jsme se v chatkách a šli na procházku kolem kempu. Druhý den jsme navštívili školu v Kalmaru. Švédští studenti nás provedli po celé škole. Musím říct, že ji mají opravdu pěknou. Po výborném obědě jsme si šli prohlédnout město Kalmar (katedrálu, zámek a náměstí).

Třetí den strávený ve Švédsku byl také pěkný. Byli jsme v Lese skřítků, kde bylo opravdu mnoho kamenů (skřítek=kámen) a nádherná pláž s vrakem lodi. Čtvrtý den jsme dojeli na step Alvaret, na které rostly bavlníky. Step jsem dosud nikdy neviděl a byl to opravdu zážitek. Potom jsme navštívili maják Dlouhého Erika a na závěr jsme se koupali v moři. V pondělí jsme se bohužel rozloučili se Švédskem. Naše zpáteční cesta pokračovala přes Kodaň, kterou jsme prošli od malé mořské víly, královnina paláce, až po náměstí, kde jsme měli rozchod. V úterý po dlouhé cestě jsme si odpočinuli 9 hodin v Tropical Islands u Berlína. Nejvíce se mi líbila divoká řeka, která byla opravdu divoká. Když jsme se rozloučili s Německem, dojeli jsme do Libouchce, kde jsme vyložili naše „spolucestovatele“ a v Liberci jsme byli ve přesně „na Švédy“ 🇸🇪.

Děkuji všem učitelům, paní průvodkyni a řidičům za krásně strávený týden ve Švédsku a doufám, že se něco takového bude někdy opakovat.

Václav, 6. ročník

Zdravá pětka v 6. B

V pátek 9. 3. 2018 odpadl v 6. B zeměpis a výchova ke zdraví kvůli programu školy Zdravá pětka. První hodinu byla přednáška o zdravé a nezdravé výživě. Druhou hodinu jsme kuchtili zdravé věci: sladké nebo slané. Já a moje skupinka jsme připravovali sladký pokrm. Nejprve jsme rozkrájeli mandarinky, poté zalili bílým jogurtem a přidali ořechy a ovesné vločky. Někomu to chutnalo jako „Kostíci“, někdo měl pocit, že vynalezl nový jed. Jiní kuchtili tortillu. Program jsem si docela užil a myslím, že ostatní také.

David, 6. ročník

Recitační soutěž

Recitační soutěž se konala 9. 3. 2018 ve Větrníku (dům dětí a mládeže). Z naší školy postoupilo pět dětí: Jan, Sofie, Dan, Dominik a Ema. Ti byli doprovázeni paní učitelkou Terezou Kodymovou Pavlů. Všichni napjatě čekali do té doby, dokud nebudou na řadě. V kategorii, kde byli čtvrtáci a pátáci, se sešlo celkem 44 soutěžících. Pro tuto kategorii byl v porotě HEREC pan Martin Polách, kterého můžete vidět na obrázku.

Mně se den moc líbil. Vyfotila jsem se s panem Poláchem, dostala svačinu, slyšela jsem ostatní děti a hlavně jsem nemusela sedět v lavici.

Ema, 5. ročník

Shakespeare ve 120 minutách

Dne 13. 3. 2018 jsem se byla se svou třídou podívat do divadla F. X. Šaldy na divadelní představení Shakespeara v moderním provedení. Samo o sobě je tohle téma zajímavé, a tak mě příjemně překvapily výkony herců, nápady i provedení. Viděli jsme třeba Hamleta, Romea a Julii a dalších 35 Shakespearových her ve 120 minutách, nemohla jsem spustit oči z jeviště, protože se pořád něco dělo.

Michala, 9. ročník

Proč má naše škola v logu SOVU?

Výra velkého. Výr velký je rozšířen téměř v celé Evropě (s výjimkou Britských ostrovů, severozápadní Francie, severní Skandinávie), v severozápadní Africe (středomořské oblasti Alžírsko a Maroko) a ve značné části Asie (mimo severních a jižních oblastí). Živí se hlavně malými a středně velkými savci a ptáky. Výr velký je mohutný pták, jedna z největších sov. Délka těla u výra velkého je 60 až 75 cm. Rozpětí křídel má 160 až 188 cm. Samec váží v rozmezí 1500g až 2800g. Samice váží přibližně 2500g. Samice snese 1 až 2 vejce. Doba sezení se pohybuje od 34 až do 36 dní. Po 5 až 6 týdnech mláďata opouštějí hnízdo. Výr, který se na naší škole křtil, nese jméno Kukyna. Křtil se 7. 5. 2015. Kromě výra velkého byla na naší škole pokřtěna ještě jedna sova, a to puštík obecný, který se jmenuje Oskar. Puštík byl křtěn 11. 11. 2016.

Lucie, 5. ročník

Hesla ve škole

Hesla, která používáme na přihlašování do jídelny, je potřeba změnit. Možná jste si všimli, že se na školních stránkách objevila informace o tom, že je nutné si změnit přihlašovací heslo do portálu strava.cz. Důvod není zatím zcela znám, ale proslýchá se, že jednoho dne někdo odhlásil mnoha dětem obědy, a proto vám radím, změňte si heslo! NIKOMU není příjemné, když se těší na svůj oběd a najednou zjistí, že ho nemá. Hesla typu „1234“ nebo „jméno“ jsou velice jednoduchá a každý by mohl na ně přijít. Dobré je kombinovat čísla a písmena.

Ema, 5. ročník

IQ LANDIA

- V IQ LANDII jsou vědecké, ale i zábavné věci.
- Při vědě se něco naučíme a při zábavě se pobavíme.
- IQ LANDIA je místo, kde se dá dělat téměř vše.
- V IQ LANDII se můžeme naučit o vesmíru a pobavit se můžeme stavěním lega.

Moje třída byla na programu o vesmíru. Zde jsme se dozvěděli, že slunce je hvězda nebo že existuje i jiná galaxie než ta naše.

IQ LANDIA a program se mi moc líbily. 😊

Kája, 3. ročník

Svět s humorem 😊

O přestávce se hádají dva žáci:

„Jsi hrozný osel!!“ volá jeden z nich.

„A ty ještě větší!!“ odpovídá druhý.

„Počkejte chlapci“, zasáhne pan učitel, „nezapomeňte, že jsem tady ještě já!!“

Žák: „Paní učitelko, můžu být potrestán za něco, co jsem neudělal??“

Učitelka: „Ne, v žádném případě.“

Žák: „To je dobře, já jsem totiž neudělal domácí úkol.“

Vysvědčení

Domů se jako s úmrtním listem vracím. Jakou reakci čekat mám? Štěstí, smutek nebo snad vztek, sama se v tom nevyznám. Klepajícíma se rukama otvírám vchodové dveře. Maminka už tam čeká se založenýma rukama. Papír vytrhne mi z ruky, jako kdyby to byla největší cennost. V jejích očích úlevu spatřím, objetím mě uvítá a z úst pochvaly vypouští. Ale vše není, jak se zdá. Vysvědčení mě nejradši by do koše hodila, to poznám...

Michala, 9. ročník

NUDA

Nuda, pro někoho slovo plné utrpení z nicnedělání, pro jiné slovo bez významu. Pro mě je to jen jedna z mnoha nálad, kterou moc nepoužívám.

- Jsem doma, všechny domácí práce jsou hotové, stejně jako domácí úkoly, nikdo není online, novinky už nejsou novinky, nejsem hladová ani žíznivá. Co mám dělat? Jsem jediná, které se tohle už párkrát stalo? Já věřím, že ne.
- Proč se vlastně nudíme? To nemáme nic lepšího na práci? Nuda potom začíná hraničit s leností. Nebo je snad nuda jiný název pro lenivost?

Michala, 9. ročník

Michaela, 9. ročník

Rumunsko

Díky grantu, který získala naše škola od ERASMU+, o kterém jsme vám již? říkali, vyjela skupina mladých nadšenců na výměnný pobyt do Rumunska, kde se setkala s dalšími nadšenci z ostatních zemí. Po přeletu se ubytovali a hned 2. den proběhlo zahájení na radnici a ve škole. V úterý měli workshop a středu strávili v solných jeskyních. Ve čtvrtek byl na programu výlet do rumunských hor ke kostelu a v pátek byla pro nás připravena rozlučková párty. Celý program zhodnotil Jára ze šestého ročníku takto: „Překvapilo mě, že jsou všichni tak přátelští. Nejvíce jsem si užil čtvrtek a pátek. Čtvrtek, protože jsme šli do hor a ke kostelu a měli jsme barbecue party, a pátek, protože byla rozlučková párty a mohli jsme jít spát pozdě večer. Sice jsem se nevyspal, ale to mi nevadilo. Workshop se mi až tak moc nelíbil, hráli jsme hry ve skupinách po 4 (2 Rumuni, 1 Čech a 1 Holanďan) a já jim moc nerozuměl 😊. Snad se to do příště zlepší.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Jára, 6. ročník

Workshopy na TUL 6. B

Třída 6. B se 17. května vypravila na TUL - na technické workshopy. Celý program vedla paní Vitvarová, která nás nejprve seznámila se zajímavou prezentací o protézách. Ukázala nám různé protézy, některé měly k lepšímu pohybu motůrky, jiné ne. Hned po prezentaci jsme dostali první úkol - vytvářet hru v programu „Scratch“. Jednoduše řečeno šlo o to, že jedna věc honila tu druhou. V našem případě měl žralok za úkol chytit menší rybkou. Po absolvování celého programu jsme všichni za odměnu dostali malý dárek a společně se vraceli do školy, kde nás čekal TV a přírodopisný test.

David, 6. ročník

ČASOPIS ROKU 2018

Náš časopis se zúčastnil soutěže Časopis roku 2018. Pan učitel Hříbal nás tam přihlásil, protože si myslel, že bychom mohli něco vyhrát. Součástí vyhlášení byly také workshopy a panu učiteli to přišlo jako užitečná věc. Nejdříve jsme se ale museli rozhodnout, jací „redaktoři“ našeho časopisu pojedou na vyhlášení výsledků, které bylo v Praze. Zvolili jsme tedy tři členy časopisu. Mě, Emu z 5.A a Míšu z 9.A.

V den odjezdu jsme se dozvěděli, že Ema ještě nikdy nebyla v Praze. Proto pan učitel zařadil na „plán dne“ i malou exkurzi v Praze. Ještě před vyhlášením, které probíhalo na Vyšší odborné škole publicistiky, jsme se byli podívat na Masarykovo nádraží, Václavské náměstí, Jindřišskou věž, Lucernu a prošli jsme i kolem výlohy nejlepší (a nejdražší) cukrárny v Praze. Poté se konečně dostalo na vyhlášení.

Nejdříve jsme se zapsali na již zmíněné workshopy. Každý účastník mohl pouze na dva. Já jsem se přihlásil nejprve na Hrátky s češtinou. Tam nám paní lektorka dala věty, které obsahovaly dvojsmysly, např. Česká pojišťovna – oddělení pro likvidaci škod vzniklých v zahraničí a cizinců. My měli tyto věty předělat, aby žádné dvojsmysly neobsahovaly. A po krátké přestávce následoval workshop druhý. Tentokrát nás „učil“ pan profesor, který pracoval v TV Barrandov. Ten nám dával různé jazykolamy, které byly opravdu těžké, např. Pudl prdl pudr. Potom nám řekl, ať si představíme, že jsme v rádiu. Hraje písnička, my pijeme kávu a najednou porucha. Musíme mluvit o nějaké věci 20 vteřin, bez toho, abychom udělali takové to klasické „eeee“, což se v dnešní době stává několika moderátorům. Opravdu to nebylo jednoduché, ale já jsem dostal téma „nočník“, o kterém mi šlo mluvit celkem dobře. Tím naše workshopy skončily.

Poté následovalo vyhlášení. Získali jsme ocenění za nejlepší titulek v Libereckém kraji a 3. místo v hlavní kategorii. Následně jsme od pana učitele dostali za odměnu zmrzlinu a jeli jsme domů.

Tento den se mi moc líbil a užil jsem si ho. Doufám, že se v budoucnu dostaneme třeba i do ústředního kola.

Václav, 6. ročník